

عنوان مقاله:

بررسی نماد موجودات افسانه ای و اساطیری در دیوان شوکت بخارایی

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 12، شماره 25 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد بهرامی اصل - دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

نگرش نمادین و سمبلیک به حیوانات از بدو استقرار بشر بر روی کره ی خاکی مرسوم بوده و بشر همواره برای بیان مقاصد و مکنونات قلبی خود به نمادگرایی به عنوان وسیله ای قابل اعتنا و تاثیرگذار در زندگی روزمره تکیه کرده است. نماد در قلمرو ادب فارسی مخصوصا شعر از قدمتی هزار ساله برخوردار است و معادل واژه ی سمبل به کار برده شده است. یکی از شاخص ترین تجلیات نماد در شعر فارسی در وجود موجودات افسانه ای و اساطیری نمود پیدا کرده است که نگاهی سمبلیک و نشانه مدارانه به آنها را رقم زده است. تجلی این نماد در کلیات اشعار شوکت بخارایی به دلیل استفاده او از این نمادها برای بیان مکنونات رمزآلود قلبی و دقایق عرفانی از بسامد بالایی برخوردار است که تا به حال به آن پرداخت نشده است. در این مقاله شعر شوکت از جهت نمادپردازی مورد کندوکاو قرار گرفته و چگونگی بازتاب نماد در شعر وی بررسی شده است. نتایج حاصل نشان می دهد که شوکت به نمادهای اسطوره ای حیوانی چون اژدها، سیمرغ، هما و سمندر بیشتر از سایر نمادها توجه نشان داده است.

کلمات کلیدی:

نماد، اسطوره، دقایق عرفانی، دیوان شوکت بخارایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704126>

